

Planinski Vestnik.

o o o o o **Glasilo** o o o o o
Slovenskega planinskega društva.

Št. 7.

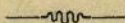
V Ljubljani, julija 1904.

Letnik X.

Slovesna otvoritev

Aljaževega doma v Vratih,
postavljenega

v spomin desetletnice Slovenskega planinskega društva,
v nedeljo, dne 7. avgusta t. l.

SPORED:

Odhod iz Ljubljane v nedeljo, dne 7. avgusta, ob 5·05, ozir. iz Šiške ob 5·09 zjutraj, prihod na **Dovje** ob 7·11.

Z **Dovjega** v **Vrata** (mimo **Peričnika**) 2½ ure hoda.

V **Vratih** pri **Aljaževem** domu ob poldvanajstih **sv. maša** pod milim nebom; opravi jo g. **Ivan Mlakar**.

Blagoslovitev in slovesna otvoritev doma.

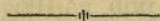
Zabava: petje in godba.

Odhod v **Mojstrano** in na **Dovje** ob štirih popoldne in z **Dovjega** ob 8·39 zvečer v **Ljubljano**. **Prihod** v **Ljubljano** ob 10·40 po noči.

Za jed in pijačo je poskrbljeno.

Za pravi obed se je oglasiti do dne 2. avgusta pri odboru v Ljubljani, istotako za prenočišče.

==== Dobro došli vsi prijatelji naši! ====

Iz Trente na Triglav.

Spisal Trentar.

Pozdravljen mi srčno, Triglav čestiti!
Zlatorog.

Ne vem, kaj me toli vleče na vas, Triglavske gore! Ali je to neutešno hrepenenje po sinjih višinah, strah in spoštovanje vzbujajočih veličastnostih in grozah tega kraljestva; ali me vabi tja gori želja po plemenito vonjivem, zdravilnem, da, prerajajočem vzduhu, želja, da bi se v kristalnočistem, neomadeževanem solnčnem prahu kopal? Morda je pa to srčno teženje po onem nedoumnem, globokotajnem miru, ki ga dihate višine ter objemate ž njim vse, kar se zaupno zateka v vaše ljubeče naročje...

Zatrepeti mi srce, kot gorski vrelec oživi in kot kraljevi orel širi svoja lahka krila v drzen polet ob pogledu na gore — naše gore! Tam gori je pač drug svet, drugo življenje, ki ga z vso žejo pije in srka naša duša, dokler se opojena ne zaziblje v omamne sanje; tam gori se naša duša zataplja v neslišne čarne zvoke večne prirodne pesmi o vsemogočnosti božji, o nedosežni lepoti, o neizmernosti, o neskončnosti, — o pesmi, ki jo tem globokeje čutimo, čim više stopamo v sinje višine...

In odpro se ti vsi tajni zakladi planin, vse oživi, prepadi in čeri, vrhovi in doli, in iz tega življenja se ti vzbudi, da, porodi na novo kot bela meglica iz brezdanjih brezden družina belih žen in trop brezskrbnih koza z Zlatorogom na čelu, in opojena duša ti sanja dalje in dalje, globokeje in živeje čudovite, prelestne pravljice iz davnih, davnih dni...

K o m a r.

Prijetno, jasno oktobrsko jutro l. 1903. je bilo, ko sva stopala čilih korakov z Motom, Andrejem Komacem, po rosni Zadnjici. Ta jutra so najlepša, ker ni vročine, in vzduh je čistejši nego po leti, ko navadno tako rad tišči na obzorje neprodirni mrč. Često se pa zgodi, da nenavadno jasnost privabi iz hladnih grobov globin v nekaj urah celo sivo morje valovitih megel, ki ves svet pod tabo neusmiljeno preplavijo.

Obstaneva pred križiščem triglavskih poti. Tu, tik pod mogočnimi stenami se cepi ena pot proti Luknji čez Skok na Dolšč, druga pa, prav zdaj dovršena, se vije skoraj naravnost gori proti Dolšču. Omenjam še tretje poti na Triglav, takozvane Kugyjeve poti, ki se razhaja na Skoku ter se vzpenja po velikih meleh in črez skale naravnost na Zelenico in za Planjo Triglavu pod vrh;

ta pot, ki je bila dozdej najkrajša, pa uživa le po krivici ime poti, ker ni niti zaznamenovana, še manj pa nadelana.

Z Motom sva se namenila čez Komár, ki sva ga ta dan slavnostno otvorila — sama. Že ime kaže, da Komar ni navadna pot. Kdor je hotel dozdej čez Komar, je moral zares imeti komarjeve noge za plezanje — zdaj pa je Komar ena izmed najkрасnejših planinskih poti na Triglav ter dela »Slov. plan. društvu« vso čast. Vprav drzno je izpeljana čez »korita« in ob prepadih; no, s tem pa ni rečeno, da je nevarna! Vsakomur se bo takoj vzljubila, in oprezno bo moral stopati ob žicah le tisti, ki še ni po planinah čisto nič navajen. Ako pa omenjam, da je ta pot na Dolič dve uri bližja od one čez Skok, popusti slednji turist vsak pomislek in izbere si gotovo to pot, ki je tudi mnogo lepša in prijetnejša od vseh drugih.

Pred nama stojita v vsej svoji mogočnosti Triglav (2865 m) in Kánjavec (2570 m); meji ju pravzaprav Zadnjica, ki pada po silnem koritu z velikim šumom v dolino. Dober lučaj od tega korita na pravo se vzpenja drugo, suho korito in med njima vodi nova pot na Komar čez nevelik, izprva kamenit, takoj pa nizko zaraščen hrbet. V četrti ure dospeva do desnega korita, odkoder se nama že zdaj nudi krasen razgled po Zadnjici in na vrhove na okrog. Posebno krasen je pogled na severozahod, kjer kipi v nebo izza drugih velikanov, Razorja, Jalovca, topa, a veličastna glava Mangartova. Ker sem že letos v 1. številu »Plan. Vestnika« opisal razgled na Zadnjico in nje gorovje skoraj od istega mesta, opustim zdaj lahko to opisovanje.

Dospевšemu do korita treba ob žici, ki pa ni ravno potrebna, po koritu naprej. Pot nama zastavi par metrov visoka gladka skala, imenovana »kamen«, čez katero treba lesti po klinih in ob kline se oprijemaje. V nekaterih minutah vodi pot spet ob žici iz korita na desno ven. Žica je tu napeta ravno tako kakor prva le radi večje varnosti, ker raz polico v korito je le par metrov globoko. Tu je odprti svet porastel s travo, rušjem in macesni — toda takoj za njim je strm rob »pri mesniči«, ki je dobro zadelan z mnogimi klini, da je spet izključena vsaka nevarnost. Iz doline do vrh tega roba je kake pol ure hoda.

Tu se cepi pot na Komar in v desno stran »v levo«, t. j. na Kanjavec. Ume se, da je zadnja »pot« le za lovce in goniče, ki jim je zdaj sploh nadelana pot čez Komar vedno služila, dasi združena s tolikimi težavami in nevarnostmi.

Ako hočeva naprej na Komar, morava torej kreniti v levo stran, kjer zadeneva spet na prejšnje korito in na precej globok

prepad pod polico. Varnost je torej spet zahtevala, da sem se vsaj jaz čez to polico pridrževal ob žici. Korito je ozko, a strmo in kmalu gori više se izgublja. Čez korito je pot varna, onkraj korita pa vprav prijetna, ker vodi skoraj po ravnem nekaj časa. To večkrat omenjeno korito se cepi niže spodaj, in do drugega dela, levega, imava le nekaj minut. Pot je izpeljana tik nad suhim koritom. Ker je v začetku korito še globoko in nevarno, je radi tesnosti v večjo varnost napeta žica. To korito se pa naglo dviga in se kmalu tik ob stezi popolnoma poizgubi.

Odtod se vleče nadaljna pot vedno na levo in zmerno navzgor ob travi, rušju in drevju do Komarja, kjer je majhna plan. Tu se nudi turistu krasen razgled in nehote se ustavi na kratek odpočitek, ko je prehodil dozdej že kakih 50 m poti. Najlepše je sesti tu na prikladni kamen, po katerem se imenuje ta kraj tudi »Na kamnu«. Tik ob tem kamenu je velikanski prepad v ozko korito Zadnjice, ki je pa ni moči videti; le sliši se globoko bobnenje njeno. Nekako pod tem kamenom izvira tudi Zadnjica iz Bog ve kakšnih skal in iz žrela, katerega žile segajo tja gori pod Dolič in v osrčje Triglava.

Ne morem si kaj, da ne omenim pri tej priložnosti, da nudijo vse trentske gore in poti vedno prost razgled po dolinah in vrheh, kar dela pot turistu zelo kratkočasno in zanimivo.

Od »Komarja« ali »Kamna« vodi zmerno napeta pot ob koritu Zadnjice naravnost proti Doliču kake četrte ure daleč. Korito je bolj in bolj plitvo in se slednjič docela izgubi. Na tem mestu gre pot, kakor spodaj pri drugem koritu, nad nizkim prepadom korita ob skali, na katero je zopet pripeta žica, in sicer zadnja na tej poti.

Odtod naprej se potem vije steza ob rušju in drevju, kasneje pa po travi v prijetnih serpentinah zmerno položno do tja gori, kjer se privije steza sem od Luknje in Skoka. Ob zadnjem delu te poti se turist lahko okreпча tudi z izborno vodo. Vsa pot iz doline do tega razpotja se prehodi lahko v $1\frac{3}{4}$ ure.

Ker je pot čez Skok le pastirska pot, nič nadelana, na par točkah celo nevarna in le zaznamenovana za silo, se je pot čez Komar nadelala naprej dopod Doliča, da je zdaj kar veselje stopati po njej. Do lani je bila pot nadelana do »Na steni«, kamor se dospe iz doline Zadnjice v dveh urah. Odtod je na Dolič še dobre pol ure.

Dozdej so hodili turisti iz Trente na Triglav ali s Triglava doli čez Šmarjetno glavo in Dolič, kjer se cepi pot na Triglav, na Kanjavec, k Sedmerim jezerom in čez Velo polje v

Bohinj. Nova triglavska pot pa, ki je zdaj že dovršena in zaznamenovana, vodi kot bližnjica ob Doliču čez neko skalo skoraj naravnost do Kugyjeve poti na Triglav, vedno le po grebenu Planje, ki je deloma proden, deloma pa s travo in mahom zaraščen, ter nudi ves čas najlepši razgled na vse strani: na trentske gore, v Zadnjico in v Bohinj.

Kdor hodi čez Šmarjetno glavo proti »Peskom«, t. j. h Kugyjevi poti, ima dobre pol ure dalje, mora tuintam čez snegove, ima slabo, le markirano pot in le majhen pogled na okrog. Pot za Planjo je za eno uro krajša nego čez Šmarjetno glavo. Dober turist pride od Loga v Trenti na Triglav po novi poti in dalje po Kugyjevi poti v — petih urah; torej je ta pot zdaj in menda tudi sploh za naprej najkrajša in obenem tudi najprijetnejša na Triglav!

Lani v oktobru ta pot za Planjo še ni bila nadelana, in zato sva si z Motom izbrala za nazadnje še pot na Dolič, kamor sva dospela čez snežišče iz doline Zadnjice v dobrih 2½ urah. In vsa radostne volje sva sedla na skalo in si dušo privezovala.

(Dalje prihodnjič.)

Aljažev dom v Vratih.

Dne 7. avgusta t. l. se bo vršila slovesna otvoritev Aljaževga doma v Vratih po sporedu, ki je naznanjen na prvi strani. Naj torej nekoliko opišemo stavbo samo in njeno zgodovino.

Ob koncu veličastne alpske doline Vrat, tam kjer se dviga mogočni Triglav od tal do vrha liki navpična stena, stoji že od leta 1896. Aljaževa koča, ki jo je postavilo »Slov. plan. društvo«. Koča obstoji le iz enega prostora, v katerem je 6 ležišč, ognjišče in miza s potrebnimi klopmi. V podstrešju so ležišča za vodnike. Koča ni bila oskrbovana; opremljena je bila le s potrebno kuhinjsko posodo, da si je mogel turist kaj malega skuhati.

Veličastnost doline same in poti, ki izvirajo iz nje na Triglav in njega sosede ter zlasti v romantično Trento, so privabljali vsako leto vedno več turistov v kočo, in tako je nastala izven društva misel, da bi se postavila v Vratih velika, oskrbovana koča. Misel je vzrasla celo do namere, da bi zgradili velik planinski hotel, ki naj bi ne služil le v turistiške namene, marveč bi bil tudi letovišče in središče planinskega zdravilišča.

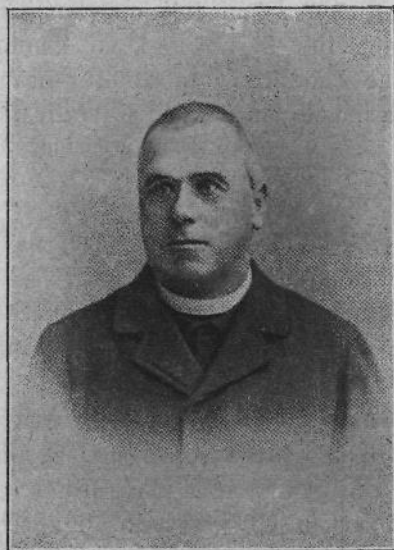
Tem idealom je pa nasprotoval hladni realizem v obliki pičlo odmerjenih denarnih sredstev. Društvo samo ne bi bilo

moglo prevzeti tolikih stroškov za velik hotel, zasebnim potom pa gmotne podpore tudi ni bilo dobiti.

Misel o hotelu se je vsled tega vedno bolj krčila in odbor je zato sklenil, zgraditi z najmanjšimi stroški nekoliko večjo kočo, ki naj bi zadostovala, ker bi bila oskrbovana, turistom in tudi letoviščarjem v manjšem številu.

Z ozirom na nje večjo obsežnost se je nazvala nova stavba »dom« in z ozirom na velezaslužnega društvenega častnega člana, po katerem ima že ime tudi prva koča, se imenuje ta dom »Aljažev dom«.

Stara Aljaževa koča tvori v tlorisu kvadrat, ki mu je stranica dolga 5.50 m, novi Aljažev dom je pa 13.80 m dolg in 9.10 m širok. Zgrajen je iz macesnovega in smrekovega lesa na 75 cm

Jakob Aljaž,
častni član Slov. plan. društva.

visoki zidani podstavi ter pokrit s cementnimi strešniki. Stavba je pritlična z uporabo podstrešnih prostorov. Glavni vhod je obrnjen proti južnovzhodni strani. Črez nekoliko na prostem stoječih stopnic stopiš v sobo, ki je nekaka predsoba v razdelitvi prostorov. Na levo od te predsobe se nahaja prostorna jedilnica z divnim razgledom na Luknjo, Triglav in Cmir. Iz jedilnice je vhod v spalnico za dame s šestimi posteljami. Na desni strani od predsobe drže vrata v spalnico za gospode, v kateri je prostora za deset ležišč. Iz predsobe je dohod v vežo in v stopnišče, ki ležita na severni strani hiše. Iz veže prideš v kuhinjo, poleg katere se nahaja prostorna shramba, pod kuhinjo in shrambo pa je velika klet, v katero vodijo stopnice iz veže.

Po lesenih stopnicah prideš v podstrešno nadstropje, najprvo v prostorno predsobje, iz katerega drže četverna vrata, vsaka v svojo sobo. Od teh štirih sob imata dve razgled proti zapadu, torej proti Luknji in Triglavu, iz drugih dveh pa je mičen pogled po vsej dolini nazaj, ki jo na videz zaključuje zelena Rožica. V teh štirih sobah bodo po 2 do 3 postelje zlasti za letoviščarje.

Stara koča, ki stoji nekoliko vstran, se bo uporabljala najbolj za vodnike.

»Slovensko planinsko društvo« hoče z novo stavbo ustreči turistom, da bodo imeli dobro prenočišče na izhodišču na velike partije v Julske Alpe, pa tudi letoviščarjem, ki si žele počitka in miru med veličastnimi gorami. Društvo pa pri svojih napravah ne sme in ne more prekoračiti svojih gmotnih razmer. Vsled tega se ni gledalo pri zgradbi Aljaževega doma na zunanji lišp, marveč se je raje denar uporabil za solidnost in praktičnost stavbe in za vodovod, ki je napeljan izpod Triglava.

Opisali smo Aljažev dom le nekoliko; bolje je pač, da si ga vsak ogleda sam, zato upamo, da pride v nedeljo, dne 7. avgusta t. l. kar največje število planincev v Vrata, da se na novo poklonimo kralju naših planin — mogočnemu Triglavu.

Društvene vesti.

Umrli sta dva draga nam dolgoletna člana, oba odlična po svojem delovanju: Miha Ambrožič, slavni čebelar v Mojstrani na Gorenjskem, dne 5. t. m. in Karel Pirc, realčni ravnatelj v Idriji, dne 13. t. m. Časten jima spomin!

Novi člani. Osrednjega društva: Paternoster Milan, c. kr. blag. asistent v Ljubljani; Tomšič Ivan, posestnik in tovarnar na Vrhniki; Tožbar Anton, posestnik v Trenti; Skaberne Pavel, pravnik v Ljubljani; Kunavar Josip, strojni monter v Ljubljani; Majcen Martin, c. kr. prof. v Novem mestu; Guzelj Janko, c. kr. sodnik v Komnu. Ajdovsko-Vipavske podružnice: Kertelj Josip, trgovec v Ajdovščini; Šapla Anton, pravnik v Šturiji; Cigoj Edvard, veleposestnik in sodovičar v Šturiji; Kromar Ivan, župnik v Šturiji; Hmeljak Franjo mlajši, veleposestnik in lesni trgovec v Lokavcu; Poniž Benedikt, c. kr. učitelj v p. v Gorici; Dolenc Alojzija v Ajdovščini; Mahorčič Marica, učiteljica v Šturiji. — Cerkljanske podružnice: Logar Mici, poštna odpraviteljica, Munih Andrej, trgovec, Prijatelj Josip, učitelj, Kajzar Peter, trgovec, Torkar Matevž, trgovec, Stravs Ivan, trgovec, Torkar Ivan, c. kr. poštar (vsi v Podbrdu); Čus Valentin, akordant v Grahovem; Rojc Anton, obč. tajnik v Šebreljah. — Kranjskogorske podružnice: Heindrich Zdislav, c. kr. železn. komisar na Bledu; Pogačnik Josip, potov. uradnik v Ljubljani; Lukanc Anton, tesar na Savi. — Podravske podružnice: Pestevšek Rihard, učitelj na Reki; Sernc Anton, lesotrzec v Kraljencu; X. X. v Mariboru; Ante Kocjan, urednik »Slov. Gospodarja« v Mariboru. — Radovljiške podružnice: Koprivec Peter, kaplan v Radovljici; Droll Kati, učiteljica v Zaspu. — Ziljske podružnice: Pucher Tomaž, gostilničar v Žabnici.

Darila za Aljažev dom v Vratih. Gospe Jelica Korenčanova in Marija dr. Kušarjeva sta požrtvovalno prevzeli nabiranje daril za opremo in opravo Aljaževega doma ter sta izročili društvu v denarju in blagu, kakor kaže sledeči izkaz.

Darovali so p. n. gospe, gospodične in gospodje :

V gotovini: župan Ivan Hribar, Ljubljanska kreditna banka po 50 K; Ubald pl. Trnkóczy 30 K; Anton Dečman 25 K; Juri Auer, dr. Edvard Bretl, Ivan Knez, neimenovanec, Franja dr. Papeževa, Josip Poklukar, dr. Karel Schmidinger, Oton Seydl, dr. Ivan Tavčar, dr. Karel Triller po 20 K; dr. Josip Furlan, dr. Maks Pirc po 15 K; uradniki Ljubljanske kreditne banke 11 K; Josip S. Benedikt, dr. Demeter Bleiweis, Ivan Gričar, Hugon Ihl, Ivan Jebačin, Antonija Kadivčeva, Edmund Kavčič, dr. Otmar Krajec, Alojzij Lilleg, Franc Mally, Ivan Mejač, Adolf Mikusch, Viktor Naglas, Franc Pavlin, Ladislav Pečanka, Josip Perdan, Alojzij Persche, dr. Alojzij Praunseis, Ilija Predovič, Josip Schrey, Lavoslav Schwentner, Andrej Šarabon, Josip Turk, Ivana Zupančičeva po 10 K; Milan Leustek, dr. Vladimir Ravnihar po 7 K; Antonija Dolenčeva, Avguštin Drukar, Sossovi dediči, Feliks Urbanc po 6 K; Jernej Bahovec, Ivan Bonač, Marija Čikova, Franc Čuden, Ernest Hieng, Hinko Hieng, Blaž Jesenko, dr. Albin Kapus, Anton Klinar, dr. Alojzij Kokalj, dr. Gojmir Krek, Rudolf Kukec, Ivan Lončar, Franc Milčinski, Josip Murnik, dr. Franc Novak, Vaso Petričič, Matko Prelovšek, Ivan Rožman, Ernest Sark, Ivan Seunig, Antonija Strubelj - Cescutyjeva, Jospina Vidmarjeva, Marija Zamida po 5 K; Ivan Frisch, Ana Gerberjeva, dr. Ivan Jenko, Anton Kanc, Alojzij Pavlin, Pavel Skale po 4 K; Karel Seunig 3 K; Josip Kobilca, Ciril Koch, Anton Krejči, neimenovanec, dr. Josip Oblak, Karel Planinšek, Karel Počivalnik po 2 K; Ivan Fabian 1 K (skupaj 836 K); —

v blagu: Franc Golob: 2 umivalnici, 2 vrča in 2 milni skodelici; Valentin Golob: 3 umivalnice in 3 vrče; Ivan Grobelnik: blaga za šest rjuh; Franc Kolman: 6 solnikov, 2 posodi za surovo maslo, 12 vrčev za mleko, 12 repuljčic s podstavkom za črno kavo, 3 sladkornice, 1 posodo za juho, 3 čajnice, 6 malih osmokatnih skledic, 4 posodice za jajca, 1 karafino, 2 porcelanasta nastavka, 1 posodico s podstavcem za omako, 3 podolžne sklede, 2 skledi za kompot, 3 velike osmokatne sklede, 1 sodček za gorčico, 96 krožnikov, 1 stensko svetiljko, 20 butaric zobotrebcev, 24 loncev, 2 podstavka, 1 potresalo za poper, 18 steklenic za vino in 48 kozarcev; Jelica Korenčanova: 9 cedilc, 3 zajemalnice, 7 pepelnic, 12 držal, oziroma stojal za vžigalice, 2 kropilnika, 1 kip Matere božje, 2 zrcali, 6 skledic, 7 svečnikov, 2 stojali za poper, 2 škatli za kavo in sladkor, 24 namizij in 48 žlic; Marija dr. Kušarjeva: 24 visokih vinskih kozarcev in 24 repuljčic za kavo; Franja Meršol - Pretnarjeva: 2 fini brisalki, 1 prtič in 3 držala za ščiti; tvrdka Schneider & Verovšek: 3 čebre in 3 vrče; Adela Skabernétova: 6 rjuh in 6 prevlek za blazine; Franc Ksaver Souvan: blaga za 12 rjuh; Ida Škof - Wanekova: 9 kastrol, 4 lonce, 4 pokrovke, 2 zajemalki, 1 samovar, 1 mrežo za čaj, 4 repuljčice in 1 škatlo za čaj; Franc Štupica: 3 umivalnice.

Razen tega je prejelo društvo za Aljažev dom še sledeča darila:

v gotovini: od zavarovalne banke «Slavije» v Pragi 100 K, od gospe Eme Toporiševe v Črnomlju 10 K;

v blagu: od gospe Petronile Foersterjeve v Ljubljani 3 blazine z dvojno prevleko.

Društveni odbor si šteje v sveto dolžnost, da izreka najiskrenejšo zahvalo ne le častitima gospema nabirateljicama, nego tudi vsem cenjenim darovalcem obilih in lepih prispevkov za opravo Aljaževega doma.

Darila. Osrednjemu društvu: G. Karel Wenger, c. kr. dež. sod. svetnik v Ljubljani, za nadaljevanje poti v »Peklu« pri Borovnici 10 K. — Toporiš Ivan, c. kr. sod. pristav v Črnomlju, 1 K.

Aljažev dom v Vratih. Spored slovesne otvoritve Aljaževega doma je naznanjen na prvi strani. Otvoritve se udeleži tudi ves odbor Češke podružnice. Da bo zložnejša vožnja po železnici, poskrbi odbor pri obratnem vodstvu. Kdor si želi prenočišča ali pravega obeda, naj to naznani odboru Slov. plan. društva v Ljubljani do dne 2. avgusta.

Novi Aljažev dom bo oskrbovala do konca septembra (ob ugodnem vremenu tudi dalje) gospodična Ela Hočvarjeva, popolnoma izurjena gostilničarka. Odbor je preskrbel klet z izvrstnim vinom (belim, rdečim in črnim) in z izbornim pivom (v steklenicah), kuhinjo pa z najboljšimi konservami. Postrezalo se bo na željo tudi s svežo mesnino. Za kruh in mleko je skrbjeno. Ker je vodovod izpod Triglava pri domu, je vedno dovolj izvrstne vode za vse potrebe na razpolago. Sobe so vse udobno opravljene, postelje kar najboljše. Jedilnica ima dovolj vseh namiznih potrebščin tudi za večje družbe.

Opomba: Plačuje se vse oskrbnici po določenih cenah, ki so razvidne iz cenikov. Glede reda se opozarja na hišni red.

Izlet »Slovenskega planinskega društva« v Pekl pri Borovnici.

Na tem izletu dne 29. jul. se je zopet pokazalo, kako priljubljeno je planinsko društvo. Okoli sto ljubljanskih članov in njih prijateljev se je odpeljalo v Borovnico, kjer se jim je pridružilo častno število domačinov in Vrhničanov. Prijazna Borovnica je bila vsa okrašena z mlaji in zastavami in mlado in staro je privrelo k sprejemu na kolodvor. Gospod nadučitelj Pirc je v imenu občinskega odbora borovniškega pozdravil društveno zastopstvo in izletnike ter poudaril važnost otvoritve Pekla. Gospod dr. Fran Tomišek kot načelnikov namestnik se je v imenu društva zahvalil za laskavi in sijajni sprejem, ki je svedočil, da ima planinsko društvo zaslonbo v narodu in da se njegovo delovanje odobruje. Nato smo potovali preko Borovnice in Ohonice po mični, ozki dolinici proti eno uro oddaljenemu Peklu, kamor smo dospeli ob treh popoldne. Tudi tam so nas pozdravljale trobojnice, posebno ponosno je vihrala ona, ki so jo bili postavili Borovničani na visokem, silno strmem in težko pristopnem »Hudičevem zobu«. Ogledali smo si nove naprave planinskega društva, to je zložno pot, ki je napravljena od konca doline ob desni strani nad jarkom do stene, preko katere pada prvi slap, mostičč črez potok pod slapom ter stopnice in pot, ki vedejo po strmi rebri nad prvi slap k drugemu manjšemu slapu. Do prvega slapa je pot popolnoma zložna, odtod do drugega slapa pa zelo strma, — treba je pozornosti. Žal, da je bilo iz početka malo vode, ker so zgoraj žagarji zaprli jezove; oni, ki so bili potrpežljivi ter so počakali, da so vodo izpustili, pa so imeli pravi užitek ob pogledu na divji, mogočni tok prvega slapa. V dolini pod Peklom je vsa družba počivala in se krepčala; bilo nas je z domačini vred najmanj 200 oseb; prav po slovanski navadi smo pekli janjca in tudi drugih krepil je bilo dovolj. Tukaj je gospod Fran Papler z vznesenimi besedami slavil delovanje Slov. plan. društva ter se zahvalil za izvršitev novih naprav. Nato je g. dr. Fran Tomišek v daljšem govoru opisal važnost teh del v Peklu, po katerih dosedaj malo znani in vendar tako čudoviti kraj zaslovi po svetu, zahvalil se je zavednim Borovničanom za njih pripomoč pri delu in za prireditev sijajne otvoritve ter izrazil željo, da se naj nove naprave še nadaljujejo, da se napravijo pristopni tudi više ležeči, istotako krasni

slapovi, in da naj bude to delo v prid pokrajine, v prid Slov. plan. društva ter slovenske narodnosti. Končno se je g. dr. Oblak še posebej zahvalil lastniku g. Josipu Koširju, ki je dovolil novo pot nadelati po svojem svetu, ter g. Franu Suhadolniku, ki je tako hitro in zanesljivo izvršil delo. Na povratku smo se ustavili pri g. Ivanu Majaronu v Brezovici in končno pri g. Suhadolniku v Borovnici. Ob glasovih slovenskih narodnih in umetnih pesmi nam je hitro potekel čas; pred odhodom je še poudarjal g. dr. Tominšek zasluge posebnega odseka, ki se je sestavil v Borovnici v to svrhu, da podpira dela plan. društva v Peklu, ter napil duši tega odseka, gospodu Froletu. Slednji je obljubil, z vso vnohm skrbeti za nadaljevanje pričetega dela. Teško smo se ločili in vsak je odhajal s trdnim sklepom, da še mnogokrat poleti v divjeromantični »Pekel«, kjer je najlepše spomladi in jeseni, ko so slapovi silni. Omeniti nam je, da je napravil g. Srečko Magolič, znani amater-fotograf, tri krasne slike iz Pekla: ena kaže začetek Pekla, druga imponantni slap v Peklu, tretja pa izletnike pred Peklom. Vse te slike je dobili ali okusno združene na lepem kartonu za 4 K ali pa posamezne po 1 K. Naročila sprejema odbor Slov. plan. društva.

Izlet na Javornik, ki ga je priredila Idrijska podružnica v nedeljo, dne 10. t. m., je jako lepo uspel. Ob krasnem vremenu se je zbralo v Črnem vrhu že v soboto zvečer okoli 40 izletnikov iz Ljubljane, z Vrhniko, iz Logatca, Ajdovščine, največ pa iz Idrije, odkoder je dospelo zlasti veliko dam, ki so bile sploh častno zastopane. Po prijetnem večernem sestanku v prijazni gostilni črnovrškega župana g. Ivana Lampeta so šli nekateri počivat, drugi pa so čuli ob pomenku in dobri kapljici, da so začasa prebudili speče in jih spravili na pot po dveh po noči. Pred svitom je stopala vsa družba v breg proti Javorniku in prilezla na njega vrh prav zložno ob solčnem vzhodu. Žal, da ni bilo razgleda: neprijazni čad je stal po vseh gorah na okoli ter se ni umaknil očem, ki so željno zrle po okolišju, da bi ugledale vsaj znane točke. Javornik je res da bolj za jesenske pohode, tedaj je jasno in razgledno celo na morje. Na morje vidijo ob jasnem vremenu celo izpred Medvedove hiše, kjer so posedeli izletniki in se pokrepčali. Lahkega srca in lahkih nog so se vrnili po dovoljnem počitku nazaj v prijazni Črni vrh k županu g. I. Lampetu, ki jim je postregel z dobrim obedom. Razšli smo se z željo, da se sestanemo zopet dobre volje ob otvoritvi koče na Javorniku. — Naj izrečemo na tem mestu iskreno hvalo za dobro markacijo na Javornik iz Črnega vrha in Podkrajja gg. nadučiteljema Čuku in Mikužu.

V Trenti je zaupnik našega društva Anton Tóžbar, po domače Špik, ter preskrbuje vse za spremljanje turistov. Svoj dom ima v hiši št. 4. To naznanjamo s prošnjo, naj se tisti, ki obiskujejo Trento in trentske gore, obračajo glede poti do njega.

Podbrdo postane vsled nove Bohinjske železnice jako važen kraj za turiste, ker je od tam že zaznamenovana pot Slov. plan. društva na Črno prst. Črna prst je od te strani najbolj pristopna turistom. Steza je lepa in položna, da se dospe na vrh (1845 m) brez vsakega navora in truda. Podbrdčani sami so se zavedali važne lege svoje vasi in Črne prsti posebej, zato so začeli razmišljati o ustanovitvi nove podružnice Slov. plan. društva za Baško dolino. Po prizadevanju Cerkljanske podružnice so za sedaj opustili to nakano, ker bi imela nanovo ustanovljena podružnica isti delokrog kakor Cerkljanska; bolje ena močna nego dve šibki podružnici. Zaradi združitve in sporazumljenja so šli dne 3. julija t. l. v Podbrdo podružnični načelnik z

gg. Rudolfom Pretnerjem in Petrom Brelihom. Pridobili so tamkaj ob tej priliki osem članov brez vsakega prigovarjanja, tako da so nam imponovali naši vrli, zavedni in narodni Podbrdčani. Ta pojav narodne zavednosti in složnosti jako veseli osrednji odbor Slov. plan. društva zlasti sedaj, ko treba povsod resnih delavcev, da se okoristimo domačini z novo železnico. Zato srčna hvala vrlim Podbrdčanom in Cerkljancem za složno delovanje, ki je edini temelj naši bodočnosti!

Naši poti. Slov. plan. društvo je prenovilo, oziroma preuredilo markacije sledečih potov:

1.) Iz Ljubljane čez Golovec na Orlje, dalje z Orljega na Lavrico in z Orljega v Molnik, na Sv. Magdaleno in na Grosuplje. Plošča z napisom stoji na gosp. prof. Westerja posestvu tik ceste, ki pelje od Gruberjevega mostu v Hradeckega vas; tam se začinja tudi markacija (rdeča barva). Na Orljem stoji plošča z napisom na desni strani ceste pri razpotju. Na desno pelje pot, tudi rdeče zaznamenovana, na Lavrico, kjer je plošča z napisom na poslopju gosp. Lenčeta. Pot proti Molniku pelja skozi Orlje naprej navzdol po kolovozu do sedla. Od sedla naprej navzgor je pot peščena in bolj strma, pozneje zložna in senčnata. Onkraj Molnika je pot povečem ravna in pelja nad vasjo Plešami proti vasi Repšam. (Pri prvi hiši, pri »Pirčevih« na vrhu, postrežejo prav radi z mlekom.) Od Repš pelja steza proti Zgornji Slivnici in se pred prvo hišo zavije na desno proti Magdalenski gori. Na razpotju stoji tablica z napisom. Od razpotja drži pot malo na desno navzdol k postaji v Šmarjah, tudi rdeče zaznamenovana. Od razpotja ravno naprej mimo Pečnikovih razkopin pa vodi pot k cerkvi sv. Magdalene, od koder je lep razgled. (Pri cerkovniku pod cerkvijo se dobi mleko.) Od Magdalenske gore pelja pot za cerkvijo na vzhodni strani navzdol skozi gozd in se zavije nad Hrastjem na levo po ravnem, krene potem čez cesto, ki vodi od glavne dolenske ceste na Perovo, Malo in Veliko Staro vas, se obrne malo navzgor skozi gozd nad Brinjem ter se konča pri glavni dolenski cesti pri hiši gosp. Košaka, kjer je tudi plošča z napisom.

Opomba: Priporoča se ta 5 ur dolga pot iz Ljubljane na Grosuplje posebno spomladi in jeseni izletnikom, ki radi hodijo po zložnih potih in se vendar lahko vesele mičnega razgleda na raznih točkah ter se dobro okrepčani lahko vrnejo z večernim vlakom v Ljubljano.

2.) Z Rakeka v Škocjan, Rakovsko dolino in Cerknico. Plošča z napisom se nahaja na hiši gosp. Domicelja, prej Sebenikarja, kjer je tudi dobra restavracija. Markacija (rdeča barva) se začinja pri restavraciji na desno za vrtom in drži dalje po stezici navzdol v isti smeri skozi vas, mimo kapelice čez travnik skoraj vedno v isti smeri proti jugozapadu (proti točki 565 gen. št. karte), čez železnico, potem na desno navzgor in dalje po gozdu navzdol do ceste, ki pelja od Planine, oziroma Hasberškega gradu mimo znamenite, ogromne kraške udrtine, Velike koliševke, v Rakovsko dolino. Blizu tam stoji na desni strani nad to cesto razvalina Škocjan in tu gre cesta čez »veliki« ali »prvi« škocjanski »naravni most«. Na desno od ceste ali mostu pelja stezica k razgledu v prepad in v veliko jamo, v kateri se izgublja potok Rak. Pri razgledu so klopi in drži odtod stezica v prepad in v jamo. Niže dolí, kjer se začinja ravna Rakovska dolina pod ovinkom ceste, vodi kolovozu podobna pot od ceste na levo na travnik k potoku; odtod se lahko opazuje veličastni naravni most. Markacija pa drži naprej po ravni cesti do zadnjih prepadov in k »drugemu« ali »malemu mostu«. Zadnji del

ceste je bolj strm. Na planotici pred »malim mostom« in nad vhomom v prepadu so na skalah napisu. (Posebnih tablic ni bilo moči postaviti iz lovskih ozirov.) Steza navzdol v jame ni markirana, a zaiti ni mogoče, ker itak ne moreš nikamor kakor nazaj. Ti prepadi presenetijo vsakogar, največičastnejši pa je pogled iz zadnjega prepada nazaj na »mali most«. Kdor si hoče pa ogledati kapnike v jami, ki je zaprta, si mora izprositi ključ in svečavo pri opravištvu Hasberške grajščine. Od planotice proti severu pelja markirana steza mimo »malega mostu« (na katerega mimogrede le stopi!) po gozdu proti Cerknici. Ko prideš iz gozda, se zavije pot na **desno**. (Ako bi šel na levo, prideš nazaj na Rakek.) Odtod naprej se nahajajo le posamezna rdeča znamenja, kajti sedaj stopaš po širokem kolovozu najprej skozi vas Zelše*) in kmalu potem prideš na glavno cesto, ki pelja z Rakeka v Cerknico. Tu se nahaja plošča z napisom na hiši gospe Milavčeve.

Opomba: Priporočamo vsem, da si ogledajo to znamenito in čudovito lepo dolino, ki jo je že pokojni prof. Simon Rutar natančneje opisal v »Plan. Vestniku« leta 1900; na ta poučni in lepi opis opozarjamo vse izletnike. Izlet napraviš lahko, ako se odpelješ iz Ljubljane s popoldanskim poštnim vlakom ob eni uri na Rakek. Iz Cerknice prideš v treh četrtih ure po stari poti na Rakek in odtod s poštnim vlakom zvečer zopet v Ljubljano. Kdor pa hoče ves dan porabiti, temu bi svetovali, naj gre z Rakeka čez Unec v Planino, k izviru Unca, v Hasberg, Koliševko itd.

3. Iz Borovnice v Cerknico. Od postaje v Borovnici greš po cesti skozi Borovnico. Na koncu vasi se loči ta pot na desno navzgor od one, ki pelja v Peko. Pot vodi vedno navzgor do Pokojišča. Tukaj je gostilna, pri kateri se zavije čez vrt na polje in dalje navzgor do Padeža. Potem greš navzdol in po ravnem skozi gozd, pod Vinim vrhom proti »Menešiji« (travniki na kraški planoti), pod Dobcem in Bezuljakom na desno čez travnike (Begunje ostanejo na levi) in naravnost v Cerknico. Pot je dolga blizu štiri ure. Iz Cerknice se priporoča izlet na Slivnico (1115 m), od koder je lep razgled.

Opomba: Kdor hoče to pot združiti s potjo v Rakovsko dolino, mu priporočamo, da se odpelje iz Ljubljane z jutranjim poštnim vlakom do Borovnice. V Cerknici počitek (ali še izlet na Slivnico, gori in doli eno in pol ure) in obed; potem popoldne v Rakovsko dolino in na Rakek ter s poštnim vlakom nazaj v Ljubljano.

4. Iz Laz čez Janče v Litijo. Plošča z napisom stoji za postajo v Lazih na travniku posestnika Matevža Ravnikarja. Markacija se začne za kolodvorom od izhoda na levo. (Na desno je markirana pot proti Vegovemu domu itd. (Gl. letošnji »Vestnik«, str. 80.)) Pot pelja nad hišami do prve dolinice proti vzhodu in od te kmalu na levo v hrib. Ko prideš po tem, precej strmem hribu do vrha (k točki 550 gen. št. karte), se začne lepa, bolj ravna, zložna pot; le zadnji del proti Jančam je zopet bolj strm. Predno dospješ do prve hiše na Jančem (cerkovník, gostilna), je pri nekem križu razpotje. Tukaj je tablica z napisom. Na levo navzdol drži pot v Litijo, na desno navzgor k cerkvi. Od cerkve stopi še na vrh (793 m) h kozolcu, in krasen razgled imaš na vse strani. Ljubljansko polje se razprostira pod teboj, v ozadju Julijske planine, Karavanke, Kamniške planine, štajerski vrhovi, Dolenjsko in Notranjsko . . .

*) Tako se glasi ime po ljudski govorici, torej ne Selice ali Sevice.

Od navedenega razpotja nazaj grede od Janč drži pot na desno v Litijo, na levo pa na Laze. (Po srednji ne smeš iti.) Proti Litiji je pot zložna, deloma navzdol, deloma ravna. Od točke 654 gen. št. karte nad Štango se zavije na levo proti Kampeljnu (717 m). Nekaj časa greš navzgor, in ko prideš do razpotja, kreneš na desno pod vrhom okoli. Čez Kampelj na levo pelje pot v Kresnice. Pod Kampeljnomo je pot ravna in gladka kakor po parku, le še po »Širmanskem griču« gre navzdol in pri prvi hiši, pri Omahnu, drži zopet nekoliko navzgor, zavije potem nekoliko na levo in in gre dalje časa po ravnem okoli Sitarjevega vrha. Tam se odcepi na desno navzdol proti Šmartnemu. Markirana pot pelja na levo in kmalu zagledaš mično okolico litijsko z velikim ovinkom, v katerem teče tukaj Sava. Zadnji del pota je strm, nalivi in drče ga izpodjedajo. V Litiji je plošča z napisom na hiši pri Šegaču.

Opomba: Priporoča se ta pot za celodanski izlet najtopleje. Posebno priprava je ob času, kadar zore črešnje. Z zjutranjim vlakom iz Ljubljane na Laze in z večernim (tudi lahko z brzovlakom) iz Litije v Ljubljano nazaj.

5. Na Ljubnik (1027 m) pri Škofji Loki. Ena pot gre iz mesta čez Gabrovo, druga iz Soteske čez Zaljubnikarja. Obe poti se spajata malo pod vrhom. Radi lepega razgleda priporočamo Ljubnik vsakomur.

6. Iz Škofje Loke čez Peven na Sv. Jošta (priljubljena romarska pot).

7. Iz Stare Loke (pričetek druga hiša od starološke cerkve na Selški cesti) čez Trnje, Križno goro do sedla za Planico. Tu se shaja ta pot z ono, ki vodi na Sv. Jošta, in z ono, ki drži v Crngrob. — Ta pot je posebno ugodna in radi lepega razgleda ji gre gotovo prednost pred vsemi potmi, ki vodijo na Sv. Jošta. Znamenja so rdeča.

Navodilo izletnikom. Izletnike, ki se zanašajo samo na markacijo, opozarjamo na sledeče: Na nekaterih krajih ni mogoče napraviti toliko in takih znamenj, kakor bi bilo železi: ali ni dreves ali skal, ali sploh predmetov, na katere bi se napravile znamke, nekatere pa pokvarijo ali odstranijo tudi ljudje. V tem slučaju hodi vselej najprej po glavni ali izhojeni poti in, ako le ne zapaziš kmalu znamenja, šele potem poišči na drugi poti znamk. Koder pelja več potov k isti točki, navadno ni znamk; tedaj je vsaka pot na razpolago. Taka pota, ceste ali kolovozi, od katerih se ne loči nobena druga pot, so le semtertja zaznamenovani, le toliko, da se manj izurjeni turisti lahko potolažijo.

Touristen-Zeitung je od dne 8. junija meseca, ko smo ji poslali izjavo *) proti priobčeni okrožnici kranjske in celjske sekcije Nem. in Avstr. plan. društva, izšla že trikrat, prinesla pa ni še naše izjave, niti ni reagirala nanjo, vsaj direktno ne. Indirektno je pa zopet napadla naše društvo v zadnji številki z dne 16. t. m. s tem, da je priobčila nastopno resolucijo, ki jo je predlagala sekcija bozenska na shodu odposlancev tirolskih in koroških sekcij dne 11. in 12. junija v Boznu na podstavi poročila dr. Pruggerja, načelnika sekcije v Železni Kaplji. Resolucija se glasi: »Na shodu odposlancev tirolskih in koroških sekcij Avstrijskega tur. kluba zbrani člani sekcij obeh kronovin jemljejo z velikim obžalovanjem na znanje poročila sekcije v Železni Kaplji o poseganju Slov. plan. društva v pravice Avstr. plan. kluba in Nem. in Avstr. plan. društva v Savinskih in Julijskih planinah in v Karavankah, pritrjujejo popolnoma sekciji v Železni Kaplji in pa sekciji kranjski in celjski,

*) Glej 6. številko »Plan. V.«, str. 97.

da so energično zavrnilo to kršenje starih alpskih pravic, in izjavljajo, da bodo radi v svojih krogih prigovarjali, da bodo nemški hribolazci prav številno pohajali v pokrajine, ki so v nevarnosti, in da bodo člani Avst. tur. kluba vsled navkljubnih del Slov. plan. društva hodili pri svojih turah po omenjenih krajih poslej samo v kočje Nem. in Avstr. plan. društva in Avstr. tur. kluba. Centralni odbor Avstr. tur. kluba pa prosijo, naj krepko podpira sekcijo v Železni Kaplji, da bo mogla redno vzdrževati svoje jako razprostranjeno okrožje.

Voditelje Nemcev poznamo predobro, da bi jim prisojali količkaj kulantnosti do našega društva in sploh do slovenskega naroda. Nemški turisti pa so pametni, hvalijo naše kočje in radi zahajajo vanje; tudi vedo, da je svet, po katerem deluje Slov. plan. društvo, slovenski svet, last in posest Slovencev.

Književnost.

Letoviški list blejskega zdravilišča prinaša tudi letos vsa važna naznanila blejskim letoviščarjem ter teh imenik. List izhaja vsako sredo zjutraj ter stane za celo sezono 1 K; posamezne številke so po 20 h. Izdaja ga zdraviliška komisija na Bledu, tiska pa jako lično Iv. Pr. Lampret v Kranju. Besedilo v naznanilih zdraviliške komisije in društva za pospeševanje prometa tujcev na Bledu je slovensko in nemško, druga naznanila pa so ali dvojezična ali samo enojezična, t. j. slovenska ali nemška. Ker je list ex offio dvojezičen, se čudimo, da zdraviliška komisija priobčuje samonemška naznanila, n. pr. ljubljanske knjigotržnice »Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg«, hotela ob Boh. Jezeru, fotografa Lergetporerja, cvetličarja P. Jenka itd. Glede krajnih imen mislimo, da je vse nemške spake popolnoma odpraviti. Taka dvojezičnost je sama ob sebi stvarno in formalno neumna in le moti tujce.

Raznoterosti.

1000 ljudi v enem dnevu na Žigertovem stolpu! Marsikdo bode dvomil o tako velikem številu, a vendar je resnično. 17. dne julija meseca je bil namreč shod v pol ure od stolpa oddaljeni romarski cerkvi sv. Areha (1249 m) in romarji so si domalega vsi ogledali stolp pa zrlci z njega na svoje rojstne kraje ter občudovali lepoto slovenske zemlje. Vstopnine je ta dan plačalo 820 oseb. Ubožni romarji in otroci so se pustili brezplačno na stolp. Ta dan pa je polezlo na stolp tudi mnogo članov Podravske podružnice s svojimi obitelji in veliko nemških turistov. Eden izmed nemških turistov se je tako navdušil za razglednik in za vse društvene naprave, da je kar v stolpu javil pristop k društvu, plačal udnino in še povrh 4 K vstopnine. Cast takemu možu! Prvi turisti so že bili ob petih zjutraj na stolpu, tedaj je bil diven razgled proti zapadu. Po dnevi je bilo dimasto ali, kakor pravi Pohorec, »harično«, vendar pa je bil razgled po Spodnjem in Srednjem Štajerskem še precej ugoden. Krasen pa je bil pogled proti večeru po Slovenskih goricah: valovit svet, sami holmci, na vsakem holmcu cerkev, kapela ali lepo pobeljen »hram«, vse pa v solnčnem svitu! — Zanimivo je bilo opazovati ljudstvo, ki je prihajalo s stolpa. Posebno zadovoljnost, prijetno iznenadenje si čital

na vsakem obrazu. Nekateri možaki so izražali veselje, da je stolp last slovenskega društva. Marsikateri starček je s težavo prilezel do razglednika ter rekel, da hoče biti pred smrtjo na lepem stolpu, ki ga skoraj vsak dan gleda s svojega doma. Na stolpu pa so se pričkali, kdo bi poznal več daljnih krajev. Na potu od stolpa do cerkve je bilo življenje, kakor na tržni dan v Mariboru. 17. dan julija meseca t. l. je torej pač važen v društveni kroniki, kajti toliko ljudstva ne bode kmalu stopalo po Žigertovem stolpu!

Na Bled je došlo po izkazih »Letoviškega lista« do dne 16. t. m. 1152 tujcev. Med temi je prav veliko Slovanov iz vseh krajev, tudi z Ruskega in iz Amerike. Opazili smo, da celo Slovenci pišejo zglasila v — nemškem jeziku. Šalobarde, kdo naj vas spoštuje? Ali vas ni sram, ko čita to svet v »Letoviškem listu« ?

Planinski shod čeških in slovenskih akademikov.

Češko-slovenski akademični plan. krožek priredi dne 13. in 14. avgusta meseca **planinski shod v Bolcu**. Sestanek članov in prijateljev planinstva bo pri Aljaževem domu v Vratih, od koder pojdejo v prekrasno Trentsko dolino. Tu prenoče v novo pripravljenih planinskih prenočiščih, potem odpotujejo po Soški dolini v Bolc, odtod pa polezejo na Mangart in na Kanin, resna konkurenta Triglavu glede prirodnih krasot. Sploh se bode skrbelo, da se ne bo v času do sobotnega sestanka nihče dolgočasil. Dne 13. avg. bo v Logu v hotelu g. župana M. Černeta **seja** s prosto zabavo, naslednji dan, v nedeljo, pa

planinska veselica v Boleu

z raznovrstnim programom. Drugi dan razstanek.

Planince in prijatelje, ki se ne utegnejo muditi ves teden v gorah, vljudno vabimo, da se udeleže vsaj shoda in veselice.

Češko-slovenski akad. plan. krožek.

Članarina „Slov. plan. društva“ in njegovih podružnic znaša na leto 6 K, poleg tega zneska plača nov član tudi 2 K vpisnine. Ustanovnik plača enkrat za vselej 60 K. Vseučiliščniki plačajo 3 K letnine in so prosti vpisnine.

„Plan. Vestnik“ prejmljejo vsi člani **brezplačno**. Nečlane stane na leto 4 K, dijake 2 K 40 h.

Društvena znamenja dobivajo člani pri društvenem odboru v Ljubljani, pri podružniških odborih, pri gospodu Ivanu Sokliču, trgovcu pod Trančo, in pri gospodu J. Lozarju, trgovcu na Mestnem trgu v Ljubljani. Eno znamenje stane 2 K.

Poziv na VII. tekmovalno slikanje.

Odsek amater-fotografov „Slov. plan. društva“ pozivlje s tem častite člane, da se blagovoljno udeleže tekmovalnega slikanja za leto 1904.

Spored je: 1. Planinsko slikanje; 2. pokrajinsko slikanje; 3. slikanje v rovih in jamah; 4. stereoskopni posnetki planin; 5. reprodukcije za skioptikon in 6. razne študije.

Gospode amaterje opozarjamo na to tekmovanje in jih prosimo, da se ga obilo udeleže ter svoje slike pošljejo najkasneje do 30. oktobra t. l. odseku amater-fotografov „Slov. plan. društva“ v Ljubljani.

Imena slik, objektiv, razsvetljava in podpis naj se zabeležijo posebej in pošljejo v zavitku.

Odsek amater-fotografov „Slov. plan. društva“.

Vodnika po gorah in dolinah v Savinskih planinah,

sestavil Fr. Kocbek, prodaja knjigotržec L. Schwentner v Ljubljani po 1 K 20 h, po pošti 10 h več. Dobiva se po isti ceni tudi pri **odboru Slov.**

plan. društva v Ljubljani.

»Vodnik« je v vsakem oziru izvrsten in popoln, elegantne in priročne oblike. Poleg vseh podatkov, ki so potrebni turistu v Savinskih planinah, obsega tudi jako dober zemljevid teh planin in zelo poučen pogled od Ljubljane na njih vrhove, ki so imenovani. Krasita ga sliki Češke in Kocbekove koč.

Vozni red

turistovskega vlaka, ki bo vozil ob nedeljah in praznikih do dne 18. septembra iz Ljubljane do Trbiža.

Odhod	P o s t a j e	Prihod	Vozne cene		
			I.	II.	III.
5:05 zjutraj	Ljubljana, južni kolodvor	10:40 zvečer			
5:09 »	» državni »	10:36 »			
5:16 »	Vižmarje	10:29 »	0:90	0:50	0:30
5:25 »	Medvode	10:21 »	1:70	1:—	0:60
5:37 »	Škofja Loka	10:08 »	1:70	1:—	0:60
5:48 »	Kranj	9:56 »	2:50	1:50	0:90
—	Sv. Jošt	9:50 »	3:40	2:—	1:10
6:07 »	Podnart-Kropa	9:40 »	3:40	2:—	1:10
—	Otoče	9:35 »	4:20	2:50	1:40
6:22 »	Radovljica	9:26 »	5:10	3:—	1:70
6:29 »	Lesce-Bled	9:20 »	5:10	3:—	1:70
6:38 »	Žirovnica	9:07 »	5:10	3:—	1:70
6:46 »	Javornik	9:01 »	5:90	3:50	2:—
6:55 »	Jesenice	8:55 »	5:90	3:50	2:—
7:00 »	Hrušica	8:47 »	5:90	3:50	2:—
7:11 »	Dovje	8:39 »	6:70	4:10	2:30
7:31 »	Kranjska gora	8:22 »	7:60	4:60	2:50
7:43 »	Rateče-Bela peč	8:12 »	8:40	5:10	2:80
7:56 »	Trbiž	7:55 »	9:30	5:60	3:10

Vozni red

za vožnjo med Kranjem in Gornjim Jezerskim
od dne 16. junija do dne 15. septembra.

Vožnja tja	P o s t a j a l i š č a	Vožnja nazaj
8:40 zjutraj	odhod Kranj prihod	7:05 zvečer
9:45 >	> Tupaliče odhod	6:00 pop.
10:35 >	> Sp. Kokra >	5:10 >
10:45 >	> Gor. Kokra >	5:00 >
11:45 >	prihod Kokra «	4:00 >
11:55 >	odhod > prihod	3:50 >
1:30 >	prihod Gor. Jezersko odhod	2:45 >

Voznina do Tupalič 1 K, do Spodnje in Gornje Kokre 1:60 K, do
Kokre 2 K, do Gornjega Jezerskega 2:80 K.

FRANC ČONŽEK,

lastnik znane restavracije

v nekdanjem krasno ležečem Zevnikovem gradu pod Rožnikom
(20 minut od Ljubljane),

priporoča pristno dolenjsko in štajersko vino, posebno več let starega ljuto-
merčana in staro istrsko črnino, izvrstno Koslerjevo pivo ter okusna
gorka in mrzla jedila.

Y gradu so na razpolago tudi lepa stanovanja za poletje.

Restavracija in kavarna

== Narodni dom v Ljubljani.

— Zbirališče planincev. —

Vedno sveže plzensko pivo in pristna vina.

Izborna jedila. — Nizke cene. — Točna postrežba.

== Sprejemajo se naročila na stalno hrano. ==

Ivan Kenda, restavrater.

LEOPOLD JERAN

LJUBLJANA — Sv. Petra cesta št. 9 — LJUBLJANA

poleg hotela Lloyd

priporoča gosp. planincem svojo veliko zalogo špecerijskega
blaga, zajamčeno pristnega polhograjskega brinovca, domače
slivovke, hruševca in borovničevca ter tudi najnovejši in
najfinejši planinski likér „Zlatorog“.

Najnovejši in najfinejši likér

Pozor, planinci!

Pozor, planinci!

Certifikat.

St. analize 2360.

Preizkušnja likérja, ki ga izdeluje g. J. Richar, destilator v Zgornji Šiški, pod imenom »Zlatorog« (reg. pod št. 209, 15. aprila 1903), je pokazala, da je preizkušeni likér „Zlatorog“ iz sladkega sadja in raznih zelišč napravljena prekapavina (destilat) izvrstne kakovosti.

V Ljubljani, dne 18. aprila 1904.

Kmet.-kem. preizkušališče v Ljubljani.

Dr. E. Kramer s. r., ravnatelj

Glavna zaloga pri.

Leopoldu Jeranu
v Ljubljani, na Sv. Petra cesti št. 9.

Frane Skumave, po dom. Šmere

vodnik za Julske planine in Karavanke

== priporoča izletnikom in turistom ==

svojo najudobneje urejeno gostilno

==== v Mojstrani pri Dovjem. ====

Izvrstna jed in pijača. — Dobra prenočišča.

Shajališče vseh turistov.

✦ Peternelov dom na Bledu ✦

priporoča vsem letoviščnikom in izletnikom

svoje ugodne sobe in svojo restavracijo.

Kuhinja je izborna. Točijo se najboljša dolenska in istrska vina in budejeviško pivo iz akcijske pivovarne.

~ Bivanje za daljšo dobo je za časa naznaniti. ~

Lastnik: **Jakob Peternel**, župan blejski.

Izvrsten okus dobi kava, ako ji primešate

Vydrove žitne kave.

Poskusite! Poštna pošiljka 5 kg 4 K 50 h franko.

Vydrova tovarna žitne kave v Pragi VIII.

Ivan Magdić

v LJUBLJANI, na Starem trgu šte. 8

priporoča

svoj na novo odprti krojaški salon.

Izdeluje obleke in plašče iz nepremočljivega tirolskega lodnastega blaga sa hribolazce, kolesarje in lovce.

Karla Kavšeka nasl.

SCHNEIDER & VEROVŠEK

v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 16

priporočata svojo veliko zalogo planinske opreme: krampeže, svetiljke, cepine, dereze itd., potem raznovrstno železnino za stavbe, kuhinjsko orodje, najboljše orodje za rokodelce in vse vrste poljedelskih strojev.

Brata Eberla,

pleskarja c. kr. državne in c. kr. priv. južne železnice

v Ljubljani, na Miklošičevi cesti št. 4,

prevzemata vsa v pleskarstvo spadajoča dekorativna, stavbinska in pohištvena dela.

Delo releno in fino, izvršitev točna in po najnižjih cenah.

IVAN SOKLIČ

v Ljubljani, Pod trančo št. 1,

priporoča svojo veliko zalogo klobukov, posebno lodnastih za hribolazce in lovece, iz tvornice Jos. in Ant. Pichlerja, c. kr. dvor. založnikov.

Članom „Slovenskega planinskega društva“ znižane cene.

GRIČAR in MEJAČ

v Ljubljani, v Prešernovih ulicah št. 9

priporočata svojo bogato zalogo izgotovljene moške in ženske obleke ter najboljše perilo in zavratnice.

Zlasti opozarjata na nepremočna lodnasta oblačila in plašče za turiste.

Naročila po meri se izvršujejo točno in ceno na Dunaju.

Ilustrovani ceniki se razpošiljajo franco in zastonj.

Članom „Sl. pl. društva“ znižane cene.

Nahrbtnike in gorske palice

prodaja trvdka

AVGUSTA AUERJA naslednik IVAN KORENČAN

Stari trg št. 5. * LJUBLJANA * Stari trg št. 5.

Nahrbtniki po 2 K in 2 K 40 h. — Gorske palice po 1 K 60 h.

J. BONAČ

v Ljubljani v Selenburgovih ulicah št. 5, nasproti nove pošte

priporočam vljudno svojo

trgovino s papirjem in pisalnimi potrebščinami.

Vzorce papirja pošiljam na ogled. V svoji knjigoveznici izdelujem vezi priproste in najfinejše. — Prevezljem izdelovanje vsakovrstnih razglednic po fotografijah.

Imam veliko zalogo vedno najnovejših razglednic.

Edina zaloga svinčnikov družbe sv. Cirila in Metoda.

Tvornica kartonaže z električno silo. Po naročilu izdelujem raznovrstne škatle.

Prekupnikom velik popust.

AVGUST AGNOLA,

Najnižje cene.

steklar v Ljubljani na Dunajski cesti št. 13.

Najnižje cene.

Velika zaloga stekla, porcelana, zreal, okvirov in vseh drugih v steklarstvo spadajočih predmetov.

LJUBLJANA

J. LOZAR

Mestni trg št. 7.

priporoča svojo bogato zalogo turistovskih srajc, turistovskih, kolesarskih in lovskih dokolenic, lovskih volnenih jopičev, zimskih in letnih nogavic, zavratnic itd. Fino moško perilo in spodnja obleka.

Nahrbtniki po 5 K komad. — Članom „Slov. plan. društva“ znižane cene.